

เทศน์เช้า วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

พระอาจารย์สงบ มนัสสุนโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองขวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะ ธรรมะเป็นสัจธรรมที่หัวใจของสัตว์โลกปรารถนา เพราะอะไร เพราะถ้าเป็นสัจจะเป็นความจริงขึ้นมาแล้ว วิมุตติสุขๆ สุขที่แท้จริงในวัฏฏะ ไม่ใช่สุขที่แท้จริงในพระพุทธานุสาสนา ในวัฏฏะ กามภพ รูปภพ อรูปภพ เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะทั้งสิ้น

ชีวิตนี้มีการพลัดพรากเป็นที่สุด

เวลาพรหมจะตาย เทวดาจะตาย เวลาคนที่เกิดที่เป็นกุศลมันจะตาย ทุกข์ใหม่

ชีวิตนี้มีการพลัดพรากเป็นที่สุด

แต่ถ้าสัจจะความจริงเกิดขึ้นในหัวใจของผู้ใด ผู้นั้น เห็นไหม ผู้ใดเห็นธรรม ผู้นั้นเห็นตถาคต เห็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไม่เคยสงสัยองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเลย

แต่ถ้าเวลาการประพฤติปฏิบัติขึ้นมามันเห็นนิมิต มันบ๊อบคอกแตก นอนหลับไป ตื่นขึ้นมาเป็นพระอรหันต์ ไม่มีเหตุไม่มีผล เป็นพระอรหันต์ พระอรหันต์เกิดขึ้นง่าย ๆ อย่างนี้นะ พระอรหันต์ในพระพุทธานุสาสนา นอนหลับไป ตื่นขึ้นมาเป็นพระอรหันต์เลยนะ

แล้วเราเกิดมาเป็นมนุษย์พบพระพุทธานุสาสนา แล้วเรานับถือพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ แล้วเราก็นอนหลับ เราก็ตื่นทุกวัน ทำไมเราไม่เป็นพระอรหันต์ล่ะ ถ้าเราไม่เป็นพระอรหันต์เพราะอะไร เพราะเอ็งไม่ได้บวชเป็นพระไง ถ้าเอ็งบวชเป็นพระ เอ็งบวชพระ เอ็งก็ไม่ได้เป็นพระอรหันต์เหมือนกัน ถ้าเอ็งไม่ได้เป็นลูกศิษย์หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ใจ ถ้าเป็นลูกศิษย์หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น โอ้โฮ! นอนหลับตื่นมาเป็นพระอรหันต์หมดเลย

หลวงตาพระมหาบัวท่านพูดไว้นะ มันมีศรัทธามันคงในพระพุทธานุสาสนา แล้วเขียนจดหมายไปถามท่าน บอกว่า “ดิฉันศรัทธามากในสายหลวงปู่มั่น”

หลวงตาพระมหาบัวท่านพูดเอง “เราเชื่อมั่นว่า ในลูกศิษย์หลวงปู่มีทั้งดีและชั่ว มีทั้งถูกและผิด แล้วส่วนใหญ่ผิด”

ส่วนใหญ่ผิดเพราะอะไร

เพราะลูกศิษย์หลวงปู่มีมากมายมหาศาล เพชรน้ำหนึ่งๆ ที่เรารู้เราเห็นกันนะมันมากี่องค์ แล้วที่เหลือออกไปมากมายมหาศาลขนาดไหน แล้วที่เฝ้าพวกหน้าด่าน ประกาศว่าเป็นลูกศิษย์หลวงปู่ มันมีมันโยนความกตัญญูกตเวทิต่างๆไปทั้งสิ้น

หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านทำตัวอย่างใด ท่านวางข้อวัตรปฏิบัติไว้อย่างใด

หลวงตาพระมหาบัวท่านพูดนะ “ถ้าวันไหนไม่ได้กราบหลวงปู่มาก่อน นอนไม่ได้”

เวลาท่านประพฤติปฏิบัติขึ้นมา หลวงปู่ขาววางของไว้ผิดที่ หลวงปู่มั่นยังมาในนิมิต มาเอ็ดเลย ถ้าเธอทำแบบนี้ แล้วสิทธิวิหาริก ผู้ที่ประพฤติปฏิบัติเขาจะเอาอะไรเป็นแบบอย่าง ถ้าเธอทำอย่างนี้ๆ แล้วใครบ้างที่เขาจะสืบต่อและมีหนทางดำเนิน

นี่ไง เราเกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนาไง พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ รัตนตรัยเป็นที่พึ่งที่อาศัยของเรา เราเคารพบูชาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ธรรมและวินัยๆ เป็นศาสดาของเรา

หลวงตาพระมหาบัวท่านบอกเลย “เหยียบหัวพระพุทธเจ้าแล้วแสดงธรรม”

เหยียบหัวพระพุทธเจ้าก็ธรรมวินัยนี้ไง ธรรมและวินัยนี้ อาบัติต่างๆ นั่นแหละเหยียบหัววัตรปฏิบัติขึ้นมา ก็มองข้าม แล้วบอกเป็นลูกศิษย์พระพุทธเจ้า

ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า อกาลโก ไม่มีกาลไม่มีเวลา ไม่มีการเสื่อมสลายไปเด็ดขาด แต่มันต้องเป็นผู้รู้จริงเห็นจริงตามความเป็นจริงขึ้นมาอันนั้นไง

นี่ไง ธรรมะเป็นอัตตาหรือเป็นอนัตตา นี่ไง ไม่มีกาลไม่มีเวลา ใครมีความสามารถขนาดไหนศึกษาค้นคว้าได้ ถ้ามันมีกาลเวลา พระศรีอริยเมตไตรยมาตรัสรู้ไม่ได้ข้างหน้า อนาคตวงศ์พระพุทธเจ้าอีก ๑๐ องค์จะมาตรัสรู้ธรรมขึ้นมา แล้วจะอบรมบ่มเพาะประชาชนต่อไป จะเกิดไม่ได้

เกิดได้ทั้งนั้น อกาลิโก ไม่มีกาลไม่มีเวลา ผู้ใดเห็นธรรม ผู้นั้นเห็นตถาคต แต่มันทำความจริงหรือเปล่าล่ะ

ถ้าทำความเป็นจริง เห็นไหม สิ่งที่มาที่ไป พ่อแม่เวลาอบรมบ่มเพาะลูก อยากให้ลูกเป็นคนดี ลูกเป็นคนดี มีจิตใจเป็นธรรม อย่าไปรังแกเขา อย่าไปทำลายเขา ถ้าเป็นลูกหลานของเรา

ลูกหลานของเราอยากให้เป็นคนดีเพราะอะไร

ทำลายใคร ไปทำร้ายใครทั้งสิน ผลกลับมาถึงตนทั้งหมด

กุสลา ธมฺมา อกุสลา ธมฺมา ทำสิ่งใดได้อย่างนั้น

สร้างคุณงามความดีขึ้นมา เห็นว่าเราเป็นผู้เสียเปรียบ เราเป็นผู้ที่ด้อยค่า

นั่นละบุญกุศล แล้วจะได้สิ่งนั้นมาเพราะอะไร เพราะสังคมมันจะบอกว่า เด็กคนนั้นเป็นคนดีนะ ทำไมเขารู้เขาเห็นล่ะ

ไม่น่าเชื่อเลยว่าเด็กคนนี้เขาเป็นคนดีแท้ๆ เลย ทำไมเขาไปทำเหตุการณ์ร้ายแรงได้ขนาดนั้น ทำไมเป็นอย่างนั้น ทำไมเป็นอย่างนั้นไ้

ทำไมเป็นอย่างนั้นเพราะเขาไม่ได้ฝึกไม่ได้ฝนของเขาไว้

เวลาอยู่กับพ่ออยู่กับแม่ไ้ เวลาพ่อแม่ “ลูกฉันเป็นคนดี ลูกฉันเป็นคนดี” ออกไปข้างนอกมันไปล้อใครก็ไมู้กลับมาก “โ้ย! มันเป็นไปไม่ได้ ลูกฉันไม่เคยทำ”

มันอยู่ต่อหน้าพ่อหน้าแม่มันเรียบร้อย มันเหมือนผ้าพับไว้เลย ออกไปข้างนอกเป็นอีกเรื่องหนึ่งเลย ทำไมเป็นอย่างนั้นล่ะ เพราะอะไร

เลี้ยงได้แต่กาย หัวใจเราเลี้ยงเขาไม่ได้ หัวใจถ้าเลี้ยงได้ เห็นไหม ที่เราเกิดเป็นมนุษย์พบพระพุทธศาสนาไ้ ชาวพุทธนะ ถ้าเป็นฆราวาส เราเกิดจากพ่อจากแม่ แล้วเรายังมีอุปัชฌาย์อาจารย์ไ้

โบราณเขาถือมากนะ เขามีพ่อสองคน มีพ่อที่บ้านและพ่อที่วัด พ่อที่บ้านก็พ่อที่ให้กำเนิดไ้ แล้วพ่อที่วัด พ่อเป็นอุปัชฌาย์อาจารย์ที่ศึกษาค้นคว้ามาไ้

นี่เป็นคนดิบๆ ไร เกิดมาเป็นมนุษย์พบพระพุทธศาสนา ลูกผู้ชายได้บวช บวชให้เป็นคน
สุข คนสุขเพราะเรียนนักธรรมตรี นักธรรมตรีรู้เท่าทันสังคัม รู้เท่าทันโลก ให้เป็นคนสุข คนสุข
แล้วเขาจะให้หมีครอบครว แล้วอบรมบ่มเพาะสั่งสอนลูกของตนต่อไปข้างหน้า

แล้วถ้าเป็นจริงๆ ขึ้นมา เวลาฝึกหัดปฏิบัติขึ้นมา ถ้าคนมีอำนาจวาสนา ถ้ามีอำนาจ
วาสนา เวลาจะเอาจริงเอาจังขึ้นมา หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านวางข้อวัตรปฏิบัติไว้ เวลาจะ
ฝึกหัดปฏิบัติ จะมาเป็นพระ ท่านคัดแยก ต้องตัดผ้าได้ ต้องท่องปาฏิโมกข์ได้ ต้องเป็นปะขาว ๓
ปี ๘ ปีกว่าจะได้บวชไป

ไอ้ของเรานะ โลกเป็นใหญ่ ไม่มีเวลานะ มาบวช ๗ วัน บวช ๑๕ วัน อ้าว! บวชเอาบุญ
เอากุศล นั้นก็บวชเป็นพิธีกรรม เป็นผลของวิญญะ ผลของวิญญะเพราะอะไร เพราะพ่อแม่ เลือด
ในอก เลือดเนื้อเชื้อไขไปค้าจุนศาสนา ๑๖ กับ ๑๖ กับเพราะอะไร

เพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปริณิพพานมา สมมุติสงฆ์ไม่ขาดจากโลกนี้เลย
ถ้าขาดจากโลก บวชเป็นพระไม่ได้ เพราะชักเข้าหมู่สงฆ์ไป ตั้งแต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธ
เจ้าปริณิพพานไป ๒,๐๐๐ กว่าปีไม่เคยขาดพระในโลกนี้เลย ถ้าขาดพระ มันตัดตอนไป ถ้าตัด
ตอนไป มันจะเริ่มต้มนยกเข้าหมู่เข้ามาได้อย่างไร

ถ้ามันเข้าหมู่เข้ามาแล้ว เห็นไหม นี่ไง ถ้าพ่อแม่ได้บุญ พ่อแม่ ชาวพุทธได้บุญ ได้บุญก็
เพราะเอาลูกเราไปค้าจุนศาสนาไป ค้าจุนศาสนา ๕ วัน ๗ วัน ๓ เดือน แล้วเวลาคนที่มาอำนาจ
วาสนาไป ค้าจุนทั้งชีวิต ชีวิตนี้ฝึกหัดปฏิบัติ อกาลโก ไม่มีกาลไม่มีเวลา

แต่ปฏิทิน เวลามันมีของมัน ฤดูกาลมีเวลาของมันทั้งสิ้น เวลา สายน้ำไหลแล้วไม่กลับ
จิตที่เวียนว่ายตายเกิดในวิญญะ สิ่งที่เกิดขึ้น มันเริ่มต้นตรงไหน เริ่มต้นตั้งแต่เกิดใช่ไหม แล้วสิ่งนี้
บุพเพนิวาสานุสติญาณที่มันอดีตชาติระลึกไปแล้ว

ถ้าบุพเพนิวาสานุสติญาณ สิ่งที่สร้างมา พันธุกรรมของจิตๆ ถ้าพันธุกรรมของจิตที่มันดี
งาม มันเห็นสิ่งใดเป็นธรรมๆ นะ มันทำไม่ได้ มันทำไม่ลงของมันไป มันจะสร้างแต่คุณงามความ
ดีของมันไป

ผู้ที่ประพฤติปฏิบัติขึ้นมา เขามีสัจจะมีความจริงของเขา เขาชื่อสัตย์ เขาไม่ปลิ้นปล้อน ไม่กะล่อน

ถ้ามันปลิ้นปล้อน มันกะล่อน มนุษย์เป็นสัตว์ประหลาด คิดอย่างหนึ่ง พูดอย่างหนึ่ง ทำอย่างหนึ่ง ตั้งใจว่าจะภาวนา แล้วก็ภาวนา ๒ นาที พอ ๒ นาทีแล้วเป็นพระอรหันต์ ไอ้พวกนั้นมันภาวนาทั้งวันทั้งคืน ไอ้พวกนั้นไม่มีวาสนา รู้เราไม่ได้ เรานั่งปั๊เป็นพระอรหันต์เลย ไม่ได้นั่งตื่นขึ้นมาเป็นพระอรหันต์

อารมณ์ความรู้สึกรู้สึกของคนนะ ความคิดเร็วกว่าแสง แล้วสิ่งที่มันเกิดขึ้นมา ตัวเองก็ตามไม่ทัน พอตัวเองตามไม่ทัน ไปรู้ไปเห็นอะไรก็มหัศจรรย์

มหัศจรรย์ ทำไมพฤติกรรมเชิงออกนอกกลุ่มนอกทาง พฤติกรรมทำไมเชิงไม่สงบระงับละ

สุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบไม่มี

จิตสงบระงับแล้ว หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านไม่ออกมายุ่งกับโลกนี้เลย ใครจะทำบุญกุศลต้องแหวกว่ายเข้าไปหาท่านนะ ท่านไม่มาสนใจหรอก เพราะอะไร

โลกามิส เรื่องโลก รัฐบาลมากกว่านั้นนะ คุณนาคราชชาติสี เงินเป็นแสนๆ ล้าน นั่นของประเทศไทย แล้วเงินของเราละ ความดีของเราละ พฤติกรรมของเราละ แล้วเป็นทุกข์เป็นยากในหัวใจเราละ แล้วเราทนของเราไหมละ

นี่ไง มันถึงมีคันถธุระ วิปัสสนาธุระไง

ถ้าคันถธุระก็คือการธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามา เราก็ซาบซึ้ง เกิดเป็นมนุษย์มีอำนาจวาสนา ได้พบพระพุทธศาสนา แล้วก็แหกกันไป ก็แหกกันมาไง

หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านนั่งลงที่โคนไม้

แล้วในการประพฤติปฏิบัติ เราก็นั่งลงที่สุตติจิต ที่ความคิดนี้

เริ่มต้นความคิดเกิดจากจิต จิตที่ทุกข์ยากนี้โดนพญามารมันครอบงำของมันอยู่ แต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแสดงธรรมๆ ธรรมและวินัยเป็นประเพณีวัฒนธรรมก็เพื่อสังคม

เพื่อโลกใบ เพราะคนเกิดมานะ ถ้าจะให้หนีพพานทั้งหมด ถ้าเอาจริงเอาจังทั้งหมด มันจะเหลือกี่คนนะ

คนภาวนา หลวงปู่ขาวเป็นคนพูดเอง สอนไปเถอะสองแสน ได้สักสองคนใหม่ สองแสนนะ สักคนสองคนได้หรือเปล่า

ถ้ามันเป็นจริงเป็นจัง มันเป็นจริงเป็นจัง นี่คำพูดของพระอรหันต์ คำพูดของครูบาอาจารย์ที่เป็นธรรม

ไม่ใช่บ๊าบคอคแตก สลบไปก็เป็นพระอรหันต์ ลืมไปก็เป็นพระอรหันต์ ตั้งใจทำนี้ใช้ไม่ได้ ต้องทำแบบสัพเพเหระ

อู้อู! ให้อันนั้นมารหาว่า ไม่มีอะไรเป็นขึ้นเป็นอันเลย

เวลาจะเป็นขึ้นเป็นอันขึ้นมากก็ทำให้มันเป็นสัจจะความจริงขึ้นมา นี่ภาคปฏิบัติไง เวลาภาคปฏิบัตินะ ถ้ามันมีศรัทธาความเชื่อในพระพุทธศาสนา ศึกษาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแล้วซาบซึ้ง ซาบซึ้งนะ เพราะอะไร

ดวงตาของโลกใบ เราไม่รู้เรื่องอย่างนี้ เราเข้าใจเรื่องอย่างนี้ไม่ได้ เราไม่เข้าใจ

ถามทุกวัน มึงเกิดมาจากไหน ก็ท้องแม่ไง แต่เวลาปฏิบัติไปนะ กุสลา ธมฺมา อกุสลา ธมฺมา กรรมของสัตว์ กรรมของเณรทำให้เณรเกิดอย่างนี้ เวรกรรมของจิตดวงนั้นต่างหากพาเกิด

แต่เกิดในวัฏฏะ ในเมื่อเป็นมนุษย์ต้องมีพ่อแม่ เกิดในครรภ์ ในไข่ ในน้ำคร่ำ ในโอปปาติกะ กำเนิด ๔ พระพุทธเจ้าบัญญัติไว้หมดแล้ว ทะลุปรุโปร่ง อนาคตังสญาณทะลุหมด ไม่มีอะไรปิดบังได้หรอก

เวลาเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ กำเนิด ๔ แต่กำเนิดด้วยเวรด้วยกรรม ด้วยอะไรละ ทำไมคนเกิดมาแล้ว แหม! มันมหัศจรรย์เหลือเกิน ทำไมคนเกิดมาพ่อแม่เอาไปโยนทิ้ง ทำไมมันเป็นอย่างนั้นละ

พ่อแม่เป็นพระอรหันต์ของลูกๆ พ่อแม่คนไหนบ้างไม่รักลูก รักทั้งนั้นนะ แต่เขาก็มีอุปสรรค เขาก็มีวิฤติของเขาในชีวิตของเขา เขารักษาของเขาไม่ได้ เวลาไม่ได้เพราะอะไรละ ไม่ได้เพราะเวรเพราะกรรมของสัตว์เ็น แล้วจิตที่ไปเกิดมันเป็นเวรกรรมของใครละ

นี่ก็เหมือนกัน เวลาเกิด เกิดจากท้องพ่อท้องแม่ ท้องพ่อท้องแม่ทางวิทยาศาสตร์นะ ต้องคิดเหมือนกันสิ พี่น้องต้องไม่ทะเลาะกัน พี่น้องต้องรักกัน เออ! พี่น้องต้องดีกันหมดเลย ทำไมมันทะเลาะกันทุกบ้านเลยละ ทำไมมันเห็นไม่เหมือนกันละ ทำไมมันชอบของไม่เหมือนกันละ

นี่ไง กุสลา ธมฺมา อกุสลา ธมฺมา เกิดเพราะกรรมของสัตว์

ที่นี้เวลากรรมของสัตว์แล้ว เวลาเราเชื่อในพระพุทธศาสนา นี่ศึกษานะ ศึกษาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ถ้าเราเชื่อมั่นในพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เราก็พยายามจะเรื่อยมาทางเสีย เราพยายามจะตัดชีวิตของเราให้ไปสู่ความปกติสุข ความปกติสุขนั้นนะเป็นบุญเป็นกุศลของตน เราไม่สร้างสิ่งใดที่เป็นเวรเป็นกรรมของสัตว์

สิ่งใดควรรับชั้น ทำสิ่งทำผิด ทำแล้วนั่งไม่ติดหอก ดูตั้งด้านสิ ไ้คนที่ผิดกฎหมายมา มันแหกเลย มันทนไม่ไหวหอก ไ้เราเข้าไป ตรวจเลยครึบ ตรวจ ตรวจเลย มันดี สังคมจะร่มเย็นเป็นสุข ประชาชนจะได้อยู่ด้วยความอบอุ่นหัวใจ

เราต้องการ ต้องการคนที่เข้ามาตรวจสอบความถูกต้องชอบธรรม แต่ไ้คนทำผิดกฎหมาย ไม่ได้ละ มันเห็นแล้วมันตื่นเลย

นี่เหมือนกัน เราจะทำชั่วๆ ขึ้นมาให้หัวใจเราตื่นไซ้ไหม ให้หัวใจเรามั่นทุกขียากไซ้ไหม แค่ความสุขนิดเดียวเ็น

ฉะนั้น สิ่งใดที่จะเกิดขึ้น เราต้องมีสติมีปัญญาเท่าทันอารมณ์ความรู้สึกของเรา

ปัจจัยเครื่องอาศัย ปัจจัย ๔ เท่านั้น โลก กาม เกียรติ กามเพื่อเกียรติ เพื่อศักดิ์ศรี

สมณะดำรงชีวิต ฉันเหมือนกับน้ำมันหยอดล้อเกวียน ให้มันหมุนไปได้เท่านั้น

ชีวิตนี้มีไว้ทำไม ชีวิตนี้มีไว้ทำไม ชีวิตนี้มีไว้ทำไม

คนนอนแล้วไม่ตื่นก็ตายหมดแล้ว แล้วเกิดอย่างไร ตายอย่างไร มีดบอด

ชีวิตนี้มีไว้ทำไม

ชีวิตมีไว้ก็เพื่อฝึกหัดปฏิบัตินี่ไง ถ้าฝึกหัดปฏิบัติขึ้นมา ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน หัวใจที่มันหลับไหล หัวใจไม่รู้อะไรเลยนะ หัวใจรู้แต่วิชาชีพ รู้แต่วิชาการที่ศึกษามา มุมมองทัศนคติก็อยู่ที่การศึกษานั้นเท่านั้น แต่รู้ใจของตัวเองหรือไม่

ถ้ารู้ใจของตัวเอง นี่เป็นพระกรรมฐานๆ สมาธิทำกันไม่เป็น ถ้าสมาธิทำเป็น มันจะไม่สอนสมาธิ มันจะสอนเรื่องทุกข์ เหตุให้เกิดทุกข์ ทุกข์ดับ วิธีการดับทุกข์

สมาธิๆ ฤๅษีชีไพรเขาก็สอน ที่ไหนเขาก็มีทั้งนั้นนะ แต่ถ้าเป็นพระพุทธศาสนา ทุกข์ เหตุให้เกิดทุกข์ ทุกข์ดับ วิธีการดับทุกข์

แล้วสมาธิทำเป็นหรือเปล่า

อ้าว! มันไม่เกี่ยวกับทุกข์ สมาธิมันเกี่ยวอะไรกับอริยสัจละ

อ้าว! โลกียะกับโลกุตตระไง

โลกียะ โลกียะเรื่องโลก เรื่องามิส เรื่องสินจ้าง เรื่องทฎฐิมานะ

โลกุตตระนะ จิตสงบแล้วเห็นกาย เห็นเวทนา เห็นจิต เห็นธรรมตามความเป็นจริง มันจะฝึกหัดประพฤติปฏิบัติภาวนามยปัญญา ปัญญาที่จะรู้แจ้งแทงตลอดกิเลสในใจของตน ทุกข์ เหตุให้เกิดทุกข์ ทุกข์ดับ ตั้งแขนขา ตัดกิเลสขาดแต่ละขั้นแต่ละตอน

เพราะกิเลสมันแก่นของกิเลส มันเหนียวแน่น มันครอบงำสัตว์โลกมาไม่มีต้นไม่มีปลาย องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบุพเพนิวาสานุสติญาณ ไม่มีต้นไม่มีปลาย ใครมีอำนาจวาสนา พระปฏิบัติได้ ๒ ขาติ ๓ ขาติ ๔ ขาติ พระพุทธเจ้าไม่มีต้นไม่มีปลาย แล้วมันควบคุมมานี้ จิตใจของคนที่ไม่มีต้นไม่มีปลาย มันจะมาควบคุมมามากน้อยขนาดไหน

แล้วมีอำนาจวาสนาทำความสงบของใจเพื่อรู้เท่าทันใจของตนเท่านั้น สมถกรรมฐาน แล้วยกฐานนั้นขึ้นสู่วิปัสสนาใจ นี่ในพระพุทธศาสนา มีเหตุมีผล บุคคล ๔ คู่ มีที่มาที่ไป

หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านแก้ไขของท่านมาหมดแล้ว แก้จิตแก้ยากนะ แก้จิตแก้ยากนะ

ไอนอนหลับแล้วตื่นขึ้นมา มันไม่มีให้แก้ไข มันไม่มีปัญหา มันไม่มีประเด็น มันไม่รู้จักกิเลส มันไม่เห็นกิเลส มันถึงกล่าวพูดว่านอนหลับตื่นขึ้นมาเป็นพระอรหันต์ไง มันเรื่องไร้สาระ เรื่องไม่มีแก่นสาร ไม่มีอะไร

อกาลโก ศาสนาไม่เคยเสื่อม ศาสนาไม่มีเสื่อม เพราะพระศรีอริยเมตไตรยจะมาตรัสรู้ข้างหน้า อนาคตวงศ์ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอีก ๑๐ พระองค์จะมาตรัสรู้ไปในอนาคตข้างหน้า ศาสนาไม่มีเสื่อม อกาลโก ไม่มีกาลไม่มีเวลา แต่มนุษย์ที่ประพฤติปฏิบัติห่างไกลกับความจริง ห่างไกลกับอริยสัจ ห่างไกลกับสัจจะความจริงในพระพุทธานุศาสน์

ผู้ใดเห็นธรรม ผู้นั้นเห็นตถาคต จะก้มลงกราบแล้วกราบเล่า เหมือนหลวงตาพระมหาบัว ท่านสิ้นกิเลส กราบแล้วกราบเล่าๆ มันมหัศจรรย์ มันซาบซึ้ง มันเคารพบูชาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เคารพธรรมวินัย ไม่เหยียบหัวพระพุทธรูป ไม่เหยียบหัวธรรมวินัย ไม่ระราน ไม่ทำตัวเองเหลวไหล ไม่ทำตัวเองพ้นออกจากนอกพระพุทธานุศาสน์ เพราะอันนั้นมันเป็นแค่กรอบ เพราะใจมันเป็นความจริงใจ เพราะความจริงอันนั้นมันเป็นวิมุตติสุขท่ามกลางหัวใจดวงนั้น เอวัง